

Nya medaljörer

Vid vårstämman den 29 maj 1983 i Knivsta tilldelades makarna Greta och Bertil Lidberg samt Harry Pettersson Upplands fornminnesförening och hembygdsförbunds förtjänstmedalj.

GRETA OCH BERTIL LIDBERG

Jag, Bertil, är född 1915 i det hus i Kvek i Fröslunda, som jag fortfarande bor i. Jag brukar säga, att Lottas gård var det första jag såg eftersom fönstret till det rum som jag föddes i har utsikt över hela Lottas gård. Det är alltså granngården som jag bor i.

När jag som barn lekte i de då fallfärdiga husen kunde man aldrig ana att de skulle bli ett av Upplands främsta utflyktsmål, en stor sevärdhet för tusentals personer. Som tonåring fick jag vara med och se och även arbeta med upprustningen av gården. Då väcktes intresset för att bevara och vårda allt det värdefulla vi har i vår bygd.

Jag minns Lotta Lundevall, som bodde i sin gamla gård ända till sin död 1926 vid 97 års ålder. Jag var 11 år då hon gick bort. Vi har alltid sagt Lottas gård, även om den utåt mest kallas för Kvekgården. Exempelvis minns jag hur hon ofta under sina sista år satt i vårt kök och sjöng psalmer. Hon klappade själv takten med ett vedträ mot spisen.

Minnena från Lottas gård är många, både för mig och för Greta. Jag minns intendent Nils Ålenius imponerande arbete med att ställa gården i ett bra och tidsenligt skick och jag minns förstås Albin Rylanders energiska arbete för att samla in redskap, husgeråd, möbler och annat till museet. Invigningen var storslagen 27 maj–3 juni 1934. Den pågick således en hel vecka och tusentals personer kom. En särskild perrong byggdes vid Torsslunda så att folk skulle kunna åka dit med tåg. Det var musik, folkdans och andra programpunkter.

Intresset för Lottas gård har sedan vara växt med åren. Emellanåt fick jag hjälpa Elin Larsson och min mor Elsa Lidberg att visa gården. 1939 gifte jag mig med GRETA LIDBERG och hon blev också lika intresserad. Tillsammans har vi alltsedan dess värnat och vårdat om Lottas gård, liksom vi visat den för besökare. Från 1974 övertog Greta och jag visningarna själva och skötte dem till 1980, då vi sade ifrån oss visandet officiellt. Greta har varit handikappad de senaste åren, men jag har ryckt in ganska ofta och visat gården vid behov även den senare tiden. Vi tyc-

ker båda att det varit roligt att få visa och berätta om gamla tider vid Kvek. Efter-
som vi bor alldeles intill så har vi också haft många gäster i vårt hem.

När Lagunda hembygdsförening bildades 1972 så tog jag med glädje och in-
tresse del i arbetet där. Jag har tillhört styrelsen under alla år och haft glädjen att
få samarbeta med många intresserade personer från bygden. Firandet av Sven-
ska Flaggans dag och hembygd dagarna i Kvek hör till årets höjdpunkter för oss.
När vi uppförde Handelsmuseet Kappen i Örsundsbro så kändes det också fint
att hjälpa till med det. Många är de grupper som jag och Greta också tagit med
oss från Kvek till Kappen. Förutom vårt gemensamma intresse för hembygdsföre-
ningen och Lottas gård så har vi engagerat oss i det kyrkliga arbetet. Jag har till-
hört kyrkorådet under många år och är numera också kyrkvård. Greta har delta-
git i det kyrkliga syföreningsarbetet.

Hembygdsarbetet och vårdandet av Lottas gård har vi funnit både intressant
och stimulerande och vi vill här uttrycka vår tacksamhet över att vi blivit ihågkom-
na med Upplands fornminnesförening och hembygdsförbunds förtjänstme-
dalj. Det känns också extra trevligt att vi är de första äkta makar som fått varsin
medalj och att även min mor Elsa Lidberg fått den tidigare.

B. L.

HARRY PETTERSSON

Riksspelmannen Harry Pettersson, född 1911 och boende i Uppsala, är en för-
grundsgestalt i den uppländska spelmans- och folkdansrörelsen. Hans insatser
för Uplands spelmansförbund och därmed för folkmusiken i Uppland överhu-
vud taget är betydande. Som spelledare och lärare har Harry Pettersson inspire-
rat ett oräkneligt antal spelmän i och utanför landskapet. Därigenom har han
verksam bidragit till att Uplands spelmansförbund idag är det näst största spel-
mansförbundet i Sverige. Under åren 1951–1979 var Harry Pettersson ledamot
av detta spelmansförbunds styrelse. Spelledare i förbundet var han 1954–1970
och 1974–1980.

Harry Pettersson har också betytt mycket för folkdansarna i Uppsala, bl. a. som
spelman för studentföreningen Philochoros. Där medverkade han åren 1957–
1980 utan att egentligen missa en enda övning eller s. k. lekstuga.

Det var Harry Pettersson som en gång tillsammans med Erik Sahlström och
Ivar Rondin startade kurser i nyckelharpsbygge. Inte minst genom dessa kurser,
som med åren blivit allt fler, har nyckelharpsans popularitet ökat i stegrad takt.
Harry Pettersson är en av dem som har den främsta äran av att nyckelharpan nu
har en så framträdande ställning i folkmusiken.

Red.